

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. (Spildevandsrensning i det åbne land m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 18/12 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (S):

Folketinget vedtog i 1987 vandmiljøplanen. Der er opnået gode resultater med hensyn til nedbringelse af forureningen i vandområderne. Denne forbedring skyldes først og fremmest, at industrien og kommunerne har rensset deres spildevand.

Selv om vandområderne har fået det bedre, er det langtfra godt nok. De spredte bebyggelser uden nedsivning eller kloakering står nu for en større procentdel af den samlede forurening til vore vandområder. Derfor mener vi i Socialdemokratiet, at det er en nødvendighed, at vi nu tager fat på at afhjælpe den forurening, der stammer fra den spredte bebyggelse i det åbne land.

Spildevandsredegørelsen fra 1995 er nu fulgt op af betænkningen om spildevandsafledning i det åbne land. Udvalget har i sin betænkning stillet forslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven samt lov om betalingsregler for spildevandsanlæg.

Lovforslaget følger i store træk betænkningen fra spildevandsudvalget. Lovforslaget giver

kommunalbestyrelsen mulighed for at påbyde nedsivning fra spredte bebyggelser med en kapacitet på op til 30 personækvivalenter, hvis nedsivning er mulig under hensyntagen til jordens beskaffenhed.

Lovens § 32 omfatter krav til kommuner om at udarbejde en plan for bortskaffelse af spildevand. Endvidere sker der en økonomisk ligestilling mellem ejendomme i det åbne land og de ejendomme, der er tilsluttet kloakforsyningen.

At det er nødvendigt at stramme op for at nedbringe forureningen på dette område, kan vel bedst illustreres ved at nævne, at de spredte bebyggelses andel af fosfor og organisk stof svarer til udledningen fra kommunale anlæg, som svarer til 3,8 millioner personækvivalenter.

Det antal ejendomme, det drejer sig om, skønnes at udgøre 60.000-70.000 af 240.000 helårsboliger i det åbne land. Derfor kan ingen med rimelighed påstå, at forureningen fra den spredte bebyggelse i det åbne land er uden betydning for kvaliteten af vore vandområder.

På den baggrund kan Socialdemokratiet støtte lovforslaget.

Jens Vibjerg (V):

Vi er i Venstre enige i intentionerne i forslaget med hensyn til de udledninger, der belaster miljøet. Vi er også enige i, at den enkelte husejer ikke skal pålægges urimelig høje udgifter. Men vi skal samtidig passe på, at vi ikke pålægger befolkningen nogen miljøinvesteringer, der ikke står i forhold til de miljøforbedringer, vi får ud af disse investeringer. Vi må ikke give os til at skyde gråspurve med kanoner. Miljøproblemer har vi nok af, og derfor skal vi kanalisere pengene derhen, hvor vi får mest miljø for pengene.

Ifølge ministerens forslag er det endog meget store summer, der skal investeres. Udvalget skønner, at beløbet bliver et godt stykke over 2 mia. kr., og jeg er nervøs for, at det slet ikke holder. En række høringssvar giver klart udtryk for, at det er endog betragtelige milliardbeløb, det drejer sig om, og det er vel at mærke høringssvar, der kommer fra dem, der har forstand på de dele; dem, der ved, hvor skoen trykker.

For den enkelte boligejer kan omkostningerne løbe op i 100.000 kr.-klassen, og vi har overhovedet ingen sikkerhed for, at det ikke bliver 170.000 boligejere, der skal foretage store investeringer, frem for de 64.000, ministeren forudsiger. Ærlig talt: Ministeren må give mig ret i, at de 64.000 er et slag på tasken.